

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως πύξυς ἐξόχων παιδιών περιουσιών σύγγραμματα, ἀληθείς παραχόν εις την χώραν ημών ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ του Ολοκλήρου Πατριωτικοῦ Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΨΑΝΗΓΕΙΑ</p> <p>Ἑσωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησια ἄρ. 8,—</p> <p>Ἐξάμηνος 4,50</p> <p>Τριμηνος 2,50</p> <p>Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</p>	<p>Ἐξωτερικοῦ :</p> <p>Ἔτησια φρ. 10,—</p> <p>Ἐξάμηνος 5,50</p> <p>Τριμηνος 3,—</p>	<p>ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20</p> <p>Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑσωτερ. λ. 15</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὀδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βασιλικεῖον</p>
---	--	--	--

Περίοδος Β'—Τόμος 18ος Ἐν Ἀθήναις, 12 Νοεμβρίου 1911 Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 50

ΑΠΟ ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ 1912

ΤΟ ΝΕΟΝ ΜΑΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ: "ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ,"

Η ΕΙΚΩΝ ἣ ὁποία σκετίζει τὴν σελίδα αὐτήν, εἷς ἀπὸ τὸ νέον μᾶς μυθιστόρημα *"Πέτρος Ριονσαί,"* τὸ ὁποῖον θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου καὶ θὰ διαρκίσῃ ἄχρι τὸ ἔτος 1912. Εἶνε μίξ ἀπὸ τῆς 15 μεγάλας εἰκῶνας τοῦ το συν-οδεύου' ὅλαι δὲ αἱ εἰκῶνες αὐτοῦ τοῦ μυθιστορηματός, μεγάλαι καὶ μικραὶ, συμπο-σούνται εἰς 135!

Ἀλλὰ καὶ ἡ πλουσιωτάτη αὐτὴ εἰκονογράφεισ δὲν εἶνε τίποτε ἀπέναντι τῆς ἄλλης ἀξίας καὶ ὠραιότητος τοῦ ἴδιου μυθιστορηματος. Διότι ὁ *"Πέτρος Ριονσαί,"* εἶνε ὠριωμένως τὸ ὠραιότερον, τὸ διασκεδαστικώτερον, μορφωτικώτερον καὶ διδασκτικώτερον μυθιστόρημα ἀπ' ὅλα ὅσα ἐδημοσίευσεν ἕως τώρα ἡ Διάπλασις.

Ὁ *"Πέτρος Ριονσαί,"* ἔργον τοῦ Γάλλου συγγραφέως André Valdes, δημοσιευθὲν τῷ 1910, κατέκτησαν ἤδη τὴν μεσολαίαν καὶ τῶν δύο ἡμερησίων καὶ ἀριθμῶν ἐκδόσεως εἰς τὰς κεντρικώτερας γλώσσας τοῦ κόσμου.

Ἀπεργραμμένον εἶνε τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον γεννᾷ εἰς μεγάλους καὶ μικροὺς ἢ ἀναγνώσας τοῦ. Ἡ ἰσχυρότερα εἰλιξὶς τοῦ βίου μᾶς ἔτους θὰ εἶνε τὸ μέγα αὐτὸ καὶ θαυμάσιον μυθιστόρημα. Οὐτε ἡμμερᾶς νὰ εἶνε τίποτε ἄλλο, εἰσὶν πρὸ αὐτοῦ θὰ ὑποχωρήσασιν ἕλα!

Ὁ *"Πέτρος Ριονσαί,"* εἶνε ὁ νεώτερος υἱὸς ἑνὸς Γάλλου εὐγενούς, ὁ ὁποῖος, κα-

ταστραφεῖς οἰκονομικῶς, ἀπέρχεται εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρὸς εὐρεσίαν τύχης. Ἀλλ' ἐπειδὴ παρέρχεται πολὺς καιρὸς χωρὶς νὰ λάβῃ εἰδήσεις του, ἡ οἰκογένεια του ἀνησυχεῖ καὶ ὁ υἱὸς του Πέτρος— ἓνα παιδί ἐκτακτοῦ νοημοσύνης, θελήσεως καὶ δραστηριότητος, ἀποφασίζει νὰ υπάγῃ πρὸς ἀναζήτησιν του.

Φεύγει λοιπὸν διὰ τὴν Ἀμερικὴν, ναυαγεῖ, σώζεται, σώζει καὶ ἄλλους, φθάνει εἰς Βουένος Ἀϊρες, ἐμπάπτει εἰς χεῖρας κακοῦργων, μαθαίνει ὅτι ὁ πατήρ του εἶχε φονευθῆ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀπελπίζεται... ἔξαφρα τὸν ἀνακαλύπτει ζωντανὸν καὶ ἐπιστρέφει μαζί του εἰς τὴν Γαλίαν.

Ἡ οἰκογένεια εἶνε τώρα ἡνωμένη καὶ εὐτυχής. Ὁ Πέτρος γίνεταί πλούσιος καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ νταρμειψῇ ἐκεῖνους πρὸς τὸν εἶχαν βοήθησιν νάνεῦρη τὸν πατέρα του. Καὶ εἰς τὸ τέλος νυμφεύεται τὴν κόρην ἑνὸς τραπεζίτου, τὴν ὁποῖαν εἶχε σώσει κατὰ τὸ ναυάγιον.

Ἀλλὰ πῶς νὰ φαντασθῆτε ὅλας τὰς περιπετείας, ὅλα τὰ ἐπεισόδια αὐτοῦ τοῦ πολυπλόκου μυθιστορηματος, εἰς τὸ ὅποιον κινούνται πενήντα τοῦλάχιστον πρόσωπα! Ὁ *"Πέτρος Ριονσαί,"* εἶνε οὕτως εἰσὶν δέκα συνήθη μυθιστορήματα συντηνωμένα.

Τὸν *"Πέτρον Ριονσαί,"* ὁ ὁποῖος θάρσις ἐποχὴν, μεταφράζει ἐκ τοῦ Γάλλου ὁ κ. *Γ. Ξενόπουλος*. Ἐπισημασθῆτε λοιπὸν διὰ τὴν ἐκτακτὸν ἀπόλαυσιν.

α' Ὁ Πέτρος ἐπράβηεν ἑμῶς τὸ βερόλδερ του κα' ἐπιροβόλησε... [Εἰκὼν ἀπὸ τὸ μυθιστόρημα "ΠΕΤΡΟΣ ΡΙΟΝΣΑΙ,"]

ήρωας, παρά να ζή ως κτήνος, απέκρινε ο Περσεύς. Οι αδελφοί θεοί μου εδίδαν όπλα και αυτές θα με διδάξουν πώς να τα μεταχειρισθώ.

— Φίλε, είπαν τότε οι Νύμφαι, αν όρκίσθης την καταστροφήν σου, κάμε τι θέλεις. Δέν είθεύρομεν πού εύρίσκεσαι ή Γοργών' αλλά ό γίγας Άτλας, ό όποιος ζή εις την κορυφήν του βουνού, θα μάς ελάη. Είνε αδελφός του πατρός μας Έσπέρου και από του ύψους του δεσπόζει του Ωκεανού και βυθίζει το βλέμμα του εις το άνωϊνον Χάος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'

'Ο Γίγας Άτλας και το σκοτεινόν κράνος.

Έξενήθησαν διά να υπάγουν να εύρουν τον Άτλαντα και ό Περσεύς τās ήκολούθησε. Μείν' όλίγον εφάνη ό Γίγας γονατιστός, βαστάζων τον τυρανν εν τούτοις εως τούς ώμους του. Είς τās έρωτήσεις των απήτησε προθύμως, δείχνων με την χείρά του τον Ωκεανόν.

— Αι Γοργόνες είνε εκεί πέρα, εις μίαν νήσον, είπαν' αλλά ό νέος αυτός δέν θα ήμπορέση ποτέ να τās πλησιάση, αν δέν έχη το σκοτεινόν κράνος, το όποιον καθιστά άβρατον εκείνον που το φέρει.

— Πού είνε διά να υπάγω να το πάρω; ανέκραξεν άμέσως ό Περσεύς.

— Άλλά ό Γίγας υπεμαίδιασε και είπε: — Κανείς θνητός δέν ήμπορεί να υπάγη να το πάρη, διότι εύρίσκται εις τα βάθη του Άδου, εις την κατοικίαν των νεκρών. Αι άνεψοί μου όμως είνε άθάνατοι και θα υπάγουν να σου το φέρουν, εάν μου ύποσχεθής κάτι τι.

— Ό, τι θέλεις! απήτησεν ό Περσεύς.

— Λοιπόν, είπεν ό Γίγας, όταν έπιστρέψης με την κεφαλήν της Μεδούσας, σου ζητώ ως χάριν να μου την δείξης, διά να με άπολιθώση ή φοβερά της όφης και να μου άφορέσει την πνοήν και την αίσθησιν. Διότι έχω κουρασθή πλέον να βαστάζω εις τούς ώμους μου τον τυρανν.

Ο Περσεύς το ύποσχέθη, τότε δε ή μεγαλύτερα των Νυμφών καθήλθε το όρος και εξήφανίθη εν τώ μέσω των βράχων της ακριβιαλής εις σκοτεινόν σπήλαιον, από το όποιον εξήρχοντο καπνοί μετά βροντών. Αιότι εκεί ήτο εν των σκοπιών του ύποχθονίου Άδου.

Ο Περσεύς και αι Νύμφαι την έκριμεναν επτά ημέρας εναγωνίως και διανέλας επανήλθε, το πρόσωπόν της ήτο ώχρυν και τα μάτια της εθαμβώνοντο εις το φώς. Αιότι είχε μείνη πολλόν καιρόν εις το σκοτεινά βασίλεια του Πλούτωνος και της Περσεφόνης. Έκρατούσαν όμως θριαμβευτικώς το μαγικόν κράνος.

Αι νύμφαι άπεχαιρέτησαν μετά θακρών τον Περσεά και τον παρεκάλεον να μείνη άκίνητο δίπλα του μαζί των. Άλλά εκείνος εδιάζετο να φύγη. Τέλος του έβόρεσαν το κράνος και ό νέος εξήφανίθη από τούς όφθαλμούς των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'

'Ο Περσεύς φονεύει την Γοργόνα.

Ο Περσεύς έπροχώρησε με θάρρος και άφινων όπισθεν του κάποια φρικτά θεάματα, εβυθίσθη εις το χάος, πέραν του Ωκεανού, μέχρι της νήσου, την όπιαν εύδέποτε προσήγγισε πλοϊον, όπου δέν υπάρχε ουτε νύξ ουτε ήμέρα, όπου τίποτε δέν είνε εις την θέσιν του και όπου τίποτε δέν έχη όνομα. Και δέν εσταμάτησε παρά όταν ήκουσε τον θρούν των πετρών των Γοργώνων και είδε την λαμπήν των χαλκινων πελμάτων των, φοβηθείς μήπως τον άπελιθώσεν ή Μεδούσα.

Έσκέπη μίαν στιγμήν κ' ένθυμήθη τα λόγια της Αθηνάς. Γεωθείς τότε εις τον άέρα, ύψωσεν ύπεράνω της κεφαλής του την ασπίδα, μέσα εις την όποιαν, όπως μέσα εις καθρέπτην, ήμπο

δτι είχε εθάση εις τον κήπον των θυγατέρων του Έσπερου.

Αι Νύμφαι αὐταί έτραγωδεύσαν ως άηδόνες και ό Περσεύς εστάθη διά να ακούσῃ το άσμα των. Άλλά δέν ήμπορούσε να έννοήση τα λόγια των κανείς θνητός άλλως τε δέν το είχε ποτέ κατορθώσῃ. Έπροχώρησε και τās είδε να χορεύουν χειροκισσόμενα γύρω εις έν θαυμασιόν δένδρον, το όπιον εκάμπτετο υπό το βάρος καρπών χρυσών. Κάτω, εις τον κορμόν του δένδρου, ήτο ευλιγμένος ό δράκων, ό όφης Λάδων, πάντοτε παρών και πάντοτε άγρυπνός φύσῃ, ακούων με ήμικλειστούς όφθαλμούς τās Έσπερίδας να τραγουδούν.

Ο Περσεύς εστάζετο με δειλίαν, βλέπων τα ώραία εκείνα πλάσματα' αλλά όταν αι Νύμφαι τον είδαν, τον έκάλωσαν και με συνεσταλμένην φωνήν τον ήρώτησαν

— Πού είνε αι; Μήπως είναι ό δυνατός Ηρακλής και έρχεσαι να λεηλατήσης τον κήπον μας και να πάρης τα χρυσά μας μύλα;

— Δέν είμαι ό Ηρακλής, απέκρινε ό νέος, ουτε έρχομαι να πάρω τα χρυσά σας μύλα. Σās παρακαλώ μόνον να μου είπητε, ώραίαι Νύμφαι, πού είμπορώ να εύρω την Γοργόνα διά να την σκοτώσω.

Με στεναγμούς και με θρήνους αι Νύμφαι ανέκραξαν:

— Την Γοργόνα! αλλά θα σε άπολιθώσῃ!

— Προημέτερον να πεθάνῃ κανείς ως

ρουός να βλέπη την εικόνα των κατοθεν αὐτοῦ εύρισκόμενων. Οπως είδε τās τρεις Γοργόνες κομμωμένας, πλωμένας ως έλέφαντας. Ηθεύρεν δει δέν θα ήμπορούσαν να τον ίδούν, χωρίς εις το κράνος του, κ' εν τούτοις τās επλήσιασε τρέμων, τόσοι αι γαμφώνυχες χείρες των ήσαν φοβεραί.

Αι δύο εξ αυτών ήσαν φρικώδεις την

δην κ' ένκοιμάντο βασίως ως κτήνη, με τās μεγάλας των πτέρυγας ανοικτάς. Η Μεδούσα όμως δέν είχε ήσυχίαν, ένινεϊτο διαρκώς ό δε Περσεύς, βλέπων αὐτήν τόσον ώραϊαν και τόσον άπηλιωμένην, την έκυνήθη. Είχε πτέρυγας λαμπροχρώμους και πρόσωπον νύμφης. Τα φρύδια της όμως ήσαν συνεσπασμένα και τα χείλη της συνεσφγμένα, εις έκφρασιν έδόντης και θλίψεως ακατανίκητου. Βλέπων εις τον καθρέπτην τον λαμπόν της τόσον ώραϊον και τόσον καλλίσημον, ό Περσεύς εδίστασε να την κτυπήσῃ. « Άχ, εκέκθη, διατι να μήν ήτο να σκοτώσω καμμίαν από τās αδελφάς της!»

Άλλά ενώ την έβλεπεν, αι έχιδναί έξήλθον από την κόμην της. Αι κισσάλοι των έπρωθάνον φοβηθείς, συρίζουσαι άγρία, ή αι Μεδούσα, εις την άγωνίαν της, έρριψε τās πτέρυγας της προς τα όπισθεν και απέκαλυψε τούς γαμφούς, χαλκίνους της δύσχας. Ο Περσεύς είδε τότε, ότι με δλην της την ώραϊότητα, ήτο τόσον τερατώδη και καταποϊός δσον κ' αι αδελφαί της.

Έπροχώρησε κατ' αὐτής άδιστακώς και με τούς όφθαλμούς πάντοτε προσηλωμένους επί της ασπίδος, της κατέφερεν ένα δυνατόν κτύπημα με την ρομφαίαν του, το όποιον ήρκεσε διά να την άποκαταλίσι.

Κατόπιν έτύλιξε την κεφαλήν με το τράχειο δέρμα κατά την συμβουλήν της Αθηνάς και άποστρέφων τούς όφθαλμούς, ανήλθε πάλιν εις τον άέρα κ' εξήκινησε να έπιστρέψη, ειπερ ποτε θάρραλος και ζωηρός.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

'Ο Περσεύς καταδιώκεται

Με τον κρότον, τον όποιον εκαμην ή Μεδούσα πίκτουσα επί των βράχων, αι δύο αδελφαί της εξύπνησαν. Και βλέπουσαι αὐτήν άποκαταλισμένην, έσχημάτισαν ουδολιθώσασαι άγρίως και έξώρμησαν προς καταδίωξιν του φονέως. Διέγραψαν εις τον όέρα τρεις κύλους, στεροφόμενοι περι έκυτάς και γαυγίζουσαι ως ακύλαι έτοιμοί να κινηθήσουν εσραάδον. Επί τέλους εύρον τα ίχνη που έζηρεύσαν και όφου

εσταθήσαν άκόμη μίαν στιγμήν, διά να βεβαιωθούν ότι δέν εκαμναν λάθος, εξεκίνησαν με φοβερούς μυκηθμούς, ενθ' ό θνητός έφροσάζονεν ως ίστία τās πτέρυγας των. Έπετούσαν με δλην των την ταχύτητα, εσάρωναν εμπρός των τα πάντα και εκαμναν κρότον κυλίον. Όταν ό Περσεύς τās είδεν άπεροχόμενας, με δλην του την άνδρείαν, ηθανθη τό αίμα να παγώνη εις τās φλέβας του. «Τρέχετε με γρηγόρα, πολύτιμά μου σανδάλια, εφώναξ, διότι με κυνηγούν αι Γοργόνες!»

Και τα πιστά σανδάλια τον έφεραν μετέωρον άνωθεν της απέραντου θαλάσσης, υπό τον ήλιον και υπό τα νέφη. Αι Γοργόνες των ήκολούθουν κατά πόδας και από τον κρότον των πετρών των έννοούσαν ότι δέν άπαύχον πολύ. Ολίγον όμως κατ' όλίγον ό κρότος ήλατ-

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΑΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Το μεγαλύτερον ηλεκτρικόν ωρολόγιον του κόσμου.

Η εικόνα αὐτή παριστά τον μετάλλινον λεπτοδείκτην του μεγαλύτερου ή ηλεκτρικου ώρολογίου τοῦ κόσμου. Το ωρολόγιον τούτο, το όποιον θα σιτηθῃ, εις την κορυφήν του πύργου ενός μεγάρου του Λίβερπουλ, θα έχη τέσσαρας πλάνας ή δίσκους, διαμέτρου 8 μέτρων και 20 εκατοστών. Άλλά είμπορείτε να φαντασθήτε καλλιτερα το μέγεθός του, συγκρινόντες το ύψος του λεπτοδείκτην προς το ανάστημα του παραπλεύριως ισταμένου ωρολογιστιου.

Έβδομαδιαίοι Διαγωνισμοί

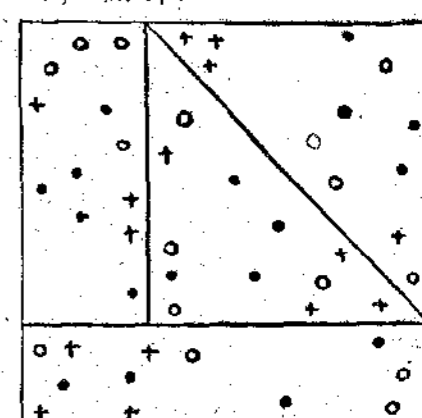
- α') Αίνιγμα (Έσθήλη υπό του Άθανασίου Διάνου)
 - Το μιν θηλικόν μου Ούράγιον σῶ α'
 - Το δε οδδύτερόν μου Φυτρώσει στο χῶμα.
- β') Τρίγωνον (Έσθήλη υπό της Φιλοπατριδος Σαμίας)
 - ***** = Νησος
 - ***** = Άρχαίος Θεός.
 - ** = Υἱός του Νῶε.
 - ** = Ανταγωνιστά.
 - * = Συμφωνον.

Δηλώσεις: Αι λύσεις—του ενός ή και των δύο, άνάφορον—αυνοδεύονται υπό δεκαλέπτου τραμματισμού.

Λύσεις του 48ου φυλλαδιου

α') Το άπέναντι σχήμα δείχνει πώς θα διαϊρθῃ ό κήσας κατά τούς έδρους του Προβλήματός.

β) Μελέτη το πάν.

ΟΙ ΑΛΛΑΞΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ παρακαλοῦνται, διά να μη παραπίστη το φύλλον των, να δηλώουν άμέσως την νέαν των διεύθυνσιν εις το Γραφεϊόν μας, άποστέλλοντες και 50 λεπτά διά την έντύπωσιν της νέας ταινίας. Άλλως δέν εδδυνόμεθα διά την άπόλειαν του φύλλου.

Σελίς Συνεργασίας Συναδromητων

Ε.Α.Ν...

Αφιερώνω στην αγαπημένη μου Δούκισσαν του Δανσίνι... Ο ήλιος κατεβαίνει προς την δύση... Τά κούρτια φιλούν την χρυσή άμμου...

Τά κούρτια φιλούν την χρυσή άμμου... Τά κούρτια φιλούν την χρυσή άμμου... Τά κούρτια φιλούν την χρυσή άμμου...

ΧΙΩΝ

Χθές άργά ό χειμώ όπιγε και παρήγγιλαν εις τή σόννεφα νέον φόρεμα... Ολην την νύκτα με την οελήνην...

ΜΙΑ ΑΝΑΜΝΗΣΙΣ

Πολύ πλησίον ή μία της άλλης, καθήμενα εις την γόνιαν του άνακλιντρον ή...

φιλή μου κ' έγώ... άνεγνωσκόμεν... εδοκίμασα εις τή τελευταίαν οελίδα του Ναυαγού της Κυνθίας... Με την τελευταίαν λέειν, ως από ένα στόμα...

Και τώρα όπως τότε, αλλά μόνη δυστυχώς, εις την ίδιαν καθισμένη θέσιν, με την κεφαλήν οκνημένην επί του ίδιου προσφιλοῦς βιβλίου... Τά κούρτια φιλούν την χρυσή άμμου...

ΚΑΙΡΟΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Όσο στα δεινάρια μας ό βορρηάς σφυρίζει, φέρνει μαύρα σόννεφα... Πέφτει το χιονόνερο, θά χιονίση αλήθεια... ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΙ

Σήμερα εξύπνησα πολύ πρωί. Ό νοῦς μου έτρεξεν άμεσα στα μαθήματα, και σολογιζόμην ότι πρέπει να σηκωθώ γι' νάρχισω την μελέτη... ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

νατείλει, αλλά ένα γλυκό φως έχόνετο εις τον άνεφελον ούρανο... Τί μαγεία! Μεγάλη ήουζία έπικρατοῦσε παντού... Έκάθηται άοκνην ώρα μαγευμένη στο παραθύρο... ΚΑΡΑΒΑΚΙ

Μέσ' ε την άπέραντη θάλασσα την άφρισμένην πλέει ένα μικρό καραβάκι... Ο άνεμος φουσκώνει το λευκό του πανί και το κάνει να γέρονι ποτε από τη μία μεριά ποτε από την άλλη... ΚΑΙΡΟΣ ΜΕ ΜΙΑΣ ΘΑΛΛΑΞΗ

Ό μικρός άνεμίδος: - Να ιδήτε, θεε, ένα γόδορο που είδα στο ζωολογικό κήπο, ποτό μεγάλο κ' από σάς... Η μικρά άνεμιά: - Τί λές, καλέ; είνε δυνατόν να υπέρβη γάδορος πιά μεγάλος από το θεο;... ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΦΑΝΗΣ (έν Πόρτ-Σαίδη) Βραβεύθηκε υπό το ψευδώνυμον Γόρδιος Δεσμός εις τον 117ον Διαγωνισμόν προς σύνθεσιν Πνευματικών Ασκήσεων [17ος Διάπλασιν του 1911, σελ. 235]

ΕΠΟΧΑΙ

Πέρα ό πετεινός φωνάζει κι' ό καιρός με μιές αλλάζει... Γύρισε ό καιρός κι' άνοίγει κι' ή βροχή γοργά θά φύγη... Πού πήγαίνει να δροσίση... Ο καιρός με μιές θαλλάξει... Ησυχία τ' άρνάκια πάνε... Μιά τραγουδι, μία παιχνιδι... Και πριν έρθη μεσημέρι... ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Αθήναι, 38, δόος Εδριπίου την 9 Νομβρίου 1911

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΤΩΣΙΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Από τους τόμους, τους οποίους δίδω μ' έκπτώσιν εις τους έγγραφόμενους ή άνανεούνας την συνδρομήν των, δεν μένον άκόμη παρά 25 σειράι: (Είχα όριση 50 σειράς, άλλ' αι 25 διετέθησαν ήδη)... ΟΙ ΕΧΟΝΤΕΣ ΔΕΙΧΕΙΝ ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΒΡΑΒΕΙΑ... ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΣ, ΩΛΗΝ, ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΜΕΘΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΟΛΛΑΚΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΕΡΟΥΣ ΠΑΡΑΛΛΑΓΑΣ... ΕΙΣ ΤΟΝ 117ον ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΝ ΠΡΟΣ ΣΥΝΘΕΣΙΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ. Εργάζονται: «Τό πρώτο χιόνι» της Νυμφαίας... «Αντίθεσις» της Οντισμένης Χακιδάς... «Φύλλα Ημερολογίου» και «Δύσεις Ηλίου» της Εσρινή; Προΐας... ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν ν' ανταλλάξουν: τό Συριανό Λαϊκόμην (1) με της Φράγκης τ' Αργολοπούδου, το Κάμνον Τσαλλοβλόουδο, Εύλιανί, Χρυσό Παγών... Η Διάπλασις άποψίζεται τους φίλους της: Υλικήν Στοιχίην (έλήφθη): Αρροθόβικον ΙΖ'... ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΕΤΑΙ, διε εις τους έγγραφόμενους ή άνανεούνας την συνδρομήν των μέχει της 30 Νομβρίου, οι Τύμοι των έτών 1899-1905...

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμός
Ανοικτών Αλφάβητων - Νοεμβρίου

ΟΡΘΟΙ ΣΥΜΒΕΤΟΧΙΚΗΣ ΣΥΝΑΡΜΟΤΗΤΩΝ & ΑΦΟΡΑΣΤΩΝ

Ο έχοντες ψευδώνυμον επεκεκμημένον διά το 1911 συνδρομηταί ή έδαφοί συνδρομητών, δηλώνεται νά συμπληρώουν τον διαγωνισμόν ταύτον κών Ανοικτών ΑΛΦΑΒΗΤΩΝ.

Πάντες οι άλλοι πρέπει νά ενοικισούν διά τας λύσεις των εκάστου φύλλου, - δουλεύοντες καί έν είνε, - γραμματισμόν άσφράγιστον 10 λεπτόν οι συνδρομηταί καί τάδεύσια των, καί 20 λεπτόν οι κατά φύλλον άσφραγισταί, άλλως δεν λαμβάνονται επί θυμύ αι λύσεις των.

Ο χρόνος των λύσεων επί του όποιου καί μόνον όσον νά γραφούσι τας λύσεις των πάντες άνευπαρέτος οι διαγωνιζόμενοι, παύεται έν 30 λεπτοίς μας εις φινάλεον, έν έκαστος περιέχει 20 φύλλα καί τιμήται φρ. 1.

Ανοικτός του παρόντος φύλλου είναι δεκταί άπαντα όθεν μέχρι της 23ης Δεκεμβρίου, κείον δε της προθεσμίας ταύτης, μόνον εάν ληφθούν πρό της δημοσίευσης των γίνεται δεκταί.

Τους λοιπούς όρους, βραβεύα κλπ. ιδε εις τον Όδηγόν του Συνδρομητοδ, Κερ. Δ και τ. φύλλον αριθμόν 5. Ε. Ο Όδηγός στέλλεται εις πάντα αίτήματα.

482. Λεξιγράφος

Εκπλησάσαι το πρώτον
Τό δεύτερόν μου φρικτά
Καί μέγα της γής μέρος
Τό σύνολον μου παρτάτα

Εστάλη υπό της Έλευθερίας

483. Στοιχειόγραφος

Έν μέρος του λόγου
Από τά κλειτά
Μου βράζει κεφάλι;
Σου εδίδω κλειτά.

Εστάλη υπό της Ομοίας Ελλάδος

484. Τονόγραφος

Τών Βουλγάρων πόλις ειμχι
Όπως ένω άν παράσι
Καί την Αθηνών θυμύτω
Αν με παροξυτονήσι.

Εστάλη υπό της Βασιλείας της Κύπρου

485. Αναγραμματισμός

Είμαι πρόσινο κτ. ώρατο,
Κι έν αναγραμματισμοί,
Πάλι πρόσινο θα μείνω,
Με τά γαίω καί πικρό.

Εστάλη υπό του Αθανασίου Διάνου

486. Ρόμβος

- == Σύμφωνον.
- == Διφθεγγικόν.
- == Μυθικός Βασίλειος.
- == Μέταλλον.
- == Έβραϊός άργιερτός.
- == Απτιονυμία.
- == Σύμφωνον.

Καί καθέτως ταύτά.

Εστάλη υπό του Έλληνικού Ίδεώδου

487. Έπιγραφή

Ο Ν Ρ Α Ν
Ν Π Τ Α Ι
Ι Ρ Ν Α Ε
Ε Ο Ε Κ Ζ
Δ Σ Κ Τ Ι

Ζητείται ή ανάγνωσις της έπιγραφής ταύτης.

Εστάλη υπό του Έδουχούδ Βασά

488. Λογοπαίγνιον

Με ποίον μέρος του πλοίου διατάσσει; μίαν πόλιν της Γαλλίας καί πηδύνη;

Εστάλη υπό του Σπυρίτου μας Καυδήλι

489. Ροήλιχη Συλλαβική Άντροσιγίχης

Η πρώτη συλλαβή της πρώτης τών κέλυθι κητομένων λέξεων ή δεύτερα της δευ-

τέρου; καί ή τρίτη της τρίτης, σχηματίζουν αρχάϊον όθεν.

1, Μουσικόν όργανον. 2, Θηβαίός βασιλεύς. 3, Ιστορική ήχος.

Εστάλη υπό της Αυτοκρατορίας του Βυζαντίου

490. Συμφωνολόγιον

ν - σπν - γνν - υρς - σμφν

Εστάλη υπό Ηλέκτρας Π. Ιωαννίδου

491. Γόταφος

ΥΥ Λ Ρ Θέρου αι αυ του Μι κωδ τον.

Εστάλη υπό Όθλας Κουτσούκη

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευματικών Άσκήσεων του φύλλου 99 καί 10.

370. Άμφιάρκος (άμφι, άρα, ός) - 371. Σαυρα - αυρα, - 372. Δευκή - λευκή.

373. Μ Α Α 374. Έρις - ρίς - εις.

Ε Μ Ο - 375. Ό τόνος (τόν-

Α Φ Ν - 376. ΣΙΜΩ

Π Ι Σ Ι Δ Ι Α ΝΙΔΗΣ (Σινώπη,

Κ Σ Σ - Κίμωνος, ΆναΝΙ-

Ι Σ Σ ας, Άριστέ(ΔΗΣ.)

Σ Α Α - 377. Παις έν κό-

σμιος καθι ήδων ήκρατής. - 378. Υμνίσκων

άριστον (Η - γή έν ήν. άρ εις τόν.)

379. Λάτος (λά, ίος) - 380. Ρήνος - Τή-

νος. - 381. Όμβρος - ρόμβος. - 382. Το αυ-

γό - 383. Ούσιμα διέξ παριδος. [Η άνα-

γνωσις επιτυγχάνεται λαμβανόμενου έναλλάξ

ένός γράμματος από την πρώτην γραμμήν,

κατόπι από την τρίτην καί τέλος από την

δευτέραν.]

384. Κ Ο Ν Ο Σ 385-389. Τη άνταλ-

Κ Ι Χ Λ Α λαγή διά του Α. κί-

Α Ι Μ Ο Σ κλος, κελός, λαιρός, λά-

Δ Ω Ρ Ο Σ λος (ή άλλος) λάρος. -

Ν Ο Τ Ο Σ 390. ΒΟΛΟΣ (Βλάξ,

Όλβιος, Άέγιο, Όρι-

ζοντιος, Στέριος). - 391. Πάν μέτρον άρι-

στον. - 392. Ό Μέγας Ναπολιόν διευκήθη

έν Βατερλό (Όμμεγα - ς - ν' από γε - ων έν

οίκοι - 07 έν βατ - έρ λω.)

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Δέχομαι άπ' εθείας Μικρά Μυστικά άνευ ανταποδόσεως. Τά καλύτερα βραβεύσω: Το Α' με 200 Δελτάρια, το Β' με 150, το Γ' με 100. Διευθυντής: ΡΙΓΟΛΕΤΟΝ. Poste - Restante, Αθήνας. (1Α', 177)

ΑΠΟΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΝΕΣΤΟΡΟΣ

Υποψήφιος Αημοψηφίσματος του 1911

Α νταλλάξια, ταχυδρομικά δελτάρια με δεσποινίδας, προσωπικά προσωπογραφία, Διευθυντής άσφραγίς: Άνοξάϊκιο Αεράκι, Poste - Restante, Αθήνας. (1Α', 179)

Εθνικά Παιδιά, επί τη έορτή σου εύχομαι έ-η πολλά. - Ναυτικόν της Χαλκίδος.

Από της Τρίτης, 8ης Νοεμβρίου "Ο ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ"

εισελθόν εις τό δόν άπότο έτος θα έκδίδεται εις μέγα σχήμα, γραμματισμός, με τά νεώτατα φηγομένα καί τό παρτήρημα του πλήρες προτοκόπον σχεδίων καί έργοισμών. Θα πηλίσθη από τούδ δημοσιόδοσίας, τά μέση καί αλεξίπλαστα τά υποπροκοσμία των έφημερίδων. Έπισημίων καί Έπισημοδ. Ζητήσατε λοιπόν τό 1ον φύλλον του δού έτους, έκδοθέν την Τρίτην, 8ην Νοεμβρίου. Γραφεία, Καταστήματα καί Σχεδιοσθήμα. Όδός Αγίου Μάρκου 18. Αθήνας (1Α', 170)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 18 ΦΥΛΛΟΥ

(Ίδε την λίσαν εις την σελ. 401)

ΑΘΗΝΩΝ: Χρήστος Α. Επαγγελίδης, Α. Ν. Λειβαδηός, Ηλ. Σπ. Καρύλλος, Ενετημιμένος Γυμνασιάρχης, Νικόλας Βέρσης, Χαρ. Σούλης.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

- ΑΝΑΦΟΥ: Κώνστας Γ. Παντελλίδος.
- ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑΣ: Δημ. Γ. Μαστίνας, Μαρίνα Β. Χρητοπούλου, Δημ. Β. Γούσφος.
- ΔΕΡΙΣΣΕΣ: Γεώργ. Δημόσιος.
- ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Ρίκα - Κουλιάρη - Ζίτσα Ν. Άγγελουκόπου.
- ΠΑΤΡΩΝ: Εύαγγελία Χ. Τζαβάνη.
- ΠΕΡΙΦΟΥ: Ανδρ. Π. Φαγγαράκης (47-48) Οδοντία Μ. Γυβαλά, Εύαγγελία Άντωνοπούλου, Εύαγγελία Β. Κόνιαλη, Αλεξάνδρη Α. Κανελλοπούλου, Εύαγγελία Κ. Αλεξίου, Αναστασία Μαντα. Χρυσή Αφειράκη, Φωκία Μπαρούλη, Άγγελική Καραμανώ, Καλλιόπη Β. Αλεξανδροπούλου.
- ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Τ. Απ. Αλεξανδράκης, Δημ. Μ. Μοχαρίδης.

ΕΣΤΕΡΙΚΟΤ

- ΔΑΦΝΙΟΠΟΛΕΩΣ: Χαλ. Δ. Ζαργάφος, Στεφ. Ι. Περίδης.
- ΔΕΣΣΑΜΕΣΣΙΑΣ: Ένοσφης Ίωλιος.
- ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Νανάττα Χα. Σχηματίδου (47)

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τών εφεδόντων δόδην την λίσαν τά όνόματα έκτέθηκαν εις την Κληρωσίαν καί έκλήρωθη ό έν Χαλκίδα ΔΗΜ. Μ. ΜΙΣΑΗΛΙΔΗΣ, ό οποίος ένεγράφη διά τρεπίς μήνας από της Δεκεμβρίου. Πλεονάζει δε 1,70 δια τόν προσηχη διαγωνιστή.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τετρανά, μορφωτικά καί ήθικά, έκδομένα υπό της Διευθύνσεως των Παιδών.

- Ό Άγγελος της Άγάπης (60 εικόνες) φρ. 6. Χρυσόδ. φρ. 8.
- Τό Βιβλίον της Συμπεριφορής, φρ. 0,60.
- Τό Όμμα του Ψόδου, (20 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Διόκωμα μικρών μυστικων, Έκαστον τετραδίων φρ. 0,15
- Δέση 7 τετραδίων φρ. 1,-
- Δέση 15 τετραδίων φρ. 2,-
- Δέση 25 τετραδίων φρ. 3,-
- Η Μαργονοία, (21 εικόν.) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Η Μούσα των Παιδών (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσόδ. φρ. 2,50.
- Η Νίνα (20 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Παιδικά Αλληλόγιοι (Κουβίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.
- Παιδικών Θύανων (Σενοπούλου) φρ. 2.
- Παιδικών Πνεύμα (3 τομύδια) έκαστον φρ. 0,50. Χρυσόδετα τά 3 όμοιά, φρ. 2,50.
- Πράξ δ Νικίου (24 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Ό Πυργοπέλης (24 εικόνες) φρ. 3,50 Χρυσόδ. φρ. 5.
- Υπός Παριδος (35 εικόνες) φρ. 3,50. Χρυσόδ. φρ. 5.
- Ό Φόβος. Έπιμετρον Διήγημα υπό Χρ. Σαμαρταίου, φρ. 0,60.